

Aleksandr Sergejevitch Pushkin

Pushkinin elämä alkoi ja kehittyi suuren historiallisen käänteen vuosina.

Juuri oli jyrissyt vuoden 1789 Ranskan porvarillisen vallankumouksen ukkonen. Napoleon-sodat vaihtuivat europalaiseen taantumukseen, jonka tukipylvääksi tuli "yleismaailmallinen santarmi" — Venäjän tsaari Aleksanderi, joka oli aloitteentekijä "pyhän allianssin" muodostamiseksi, joka järjestettiin vallankumouksen välittömän tukahduttamiseksi Euroopassa. Kuitenkin puhkesi Europan eri maissa — Italiassa, Espanjassa, Kreikassa kansallisuusvapausliikkeitä.

Venäjällä raivosi tällöin julma taantumus. Aleksanderin valtakauden alun liberaaliset lupaukset vaihdettiin Arkatshejevin keppikomentoon, Arkatshejevin, joka pyrki muuttamaan koko maan kasarmiksi, yhtenäiseksi sotilasasutukseksi.

Aleksander I maaorjuussortoa ja kansan hirvittävää eksplaatasiota voimistuttava sisäpolitiikka aiheutti talonpoikaikapinoita ja herätti aateliston parhaimman osassa vallankumouksellista mielialaa. Tätä edisti vielä aatelis-intelligenssin välitön tutustuminen europalaiseen todellisuuteen ulkomaaan retkien aikana. Alkoi syntyä salaisia poliittisia yhdistyksiä, joiden toiminta 7-8 vuoden kuluttua purkautui dekabristien kapinaan. Pushkin ei ollut ainoastaan tarkka ja kiitkeästi intresektu tapahtumain todistaja. Hänen runoelmansa heijasti dekabristien mielialoja ja toiveita, herätti yhteiskunnallista tietoisuutta, nosti taisteluun itsevaltiutta ja maaorjuutta vastaan.

Verrattain lyhyt Pushkinin elämä (38 vuotta) oli sangen rikas tapahtumista ja täynnä jännittynyttä loovaa toimintaa.

Pushkin syntyi kesäk. 6 päivänä (26 p. toukokuuta vanhaa lukua) vuonna 1799 Moskovassa. Hänen isänsä kuului aikoinaan tunnettuun köyhtyvään aatelisukuun, äiti oli pikkupoikana Venäjälle tuodun ja Pietari I luovutetun abessinialaisen Ibragima Hannibalin lapsen lapsi.

"Kiikko runouteen heräsi hänellä heti kun alkoi ymmärtää, — kirjoitti Pushkinista hänen veljensä Leo Sergejevitch. — Kahdeksan vuoden ikäisenä, osaten jo kirjoittaa ja lukea, hän seipitti ranskan kielellä pieniä komedioita ja epigrammeja opettajistaan."

Hänen isänsä Sergei Lvovitshin kotona oli useasti vieraina siihen aikaan tunnettuja kirjailijoita — Karamzin, Dmitrijev, Zhukovskij, Batjushkov. Eikä itse Sergei Lvovitshkaan ollut vieras kirjailijasuudelle. Varsin tunnettu runoilija oli myöskin Pushkinin setä Vasilij Lvovitsh.

Suurta osaa Pushkinin runollisten mielikuvien muovaamisesta esitti venäläinen kansanluomistyö. Runoilijan hoitajatar Arina Rodionovna kertoi hänelle venäläisiä satuja, jotka ensimmäisenä johtivat pojan kansan fantasian maailmaan.

N. G. Tshernyshevskij sanoi: "Hyvin monet venäläisen kansanluonteen ja tapojen kuvaukset eivät olisi Pushkinilla olleet niin eläviä ja hyviä, ellei hän olisi lapsuudesta lähtien kyllästetty kertomuksilla kansan elämästä."

Varhaisista vuosista lähtien Pushkin luki paljon, eritoten ranskalaista kirjallisuutta. "Lapsi, — muistelee Pushkinin veli, — vietti useita unettomia öitä ja salaa isän kabinetissa ahmi kirjan toisensa jälkeen."

Vuonna 1811 kirjoittautui Pushkin Tsarskojeselon lyseoon, missä hän vietti 6 vuotta. Se oli suljettu oppilaitos aateliston lapsia varten.

Täällä vakiintui Pushkinin maailmankatsomuksen perusteet. Mielenkiinto ajan poliittisiin tapauksiin, "vapaan" kirjallisuuden lukeminen, opettaja Kunitsinin poliittisten vapauksien ja kansalaistasa-arvon aatteiden kannattajan luennot, tutustuminen Tshadajevin kanssa, kiinteä ystävyys tulevien dekabristien Pushkinin ja Kshelbekerin kanssa, — kaikki nämä edistivät Pushkinin aatteellista kasvua. Lyseo edisti myöskin hänen kirjallisten lahjojen kehittymistä. Pushkinin lyseotoverien piirissä olivat kirjalliset intressit voimakkailla, monet lyseolaisista kirjoittivat runoja, täällä julkaistiin myös käsikirjoitettuja zhurnaaleja.

Itse Pushkin ei kuulunut salaisiin yhdistyksiin, mutta, Vjazemskin sanojen mukaan runoilija "eli ja karaistui tässä kiehuvaan vulkaanisessa atmosfäärissä". Pushkin vieraili kirjallisuusyhdistyksessä "Zelenaja lampa", joka oli tulevien dekabristien aatteellisen vaikutuksen alla. Tämän ajan Pushkinin runot heijastivat dekabristien yhteiskunta-poliittisia katsoimuksia ja olivat omalaatuisia julistuksia, jotka kutsuivat taisteluun itsevaltiuss-maaorjuuskomentoa vastaan. Riittää kun muistaa sellaiset Pushkinin runot, kuten "Voljnost", "Derevnja", "Tshadajeville" ja muut. Näitä runoja ei Pushkin voinut painattaa, ne levisivät suurina määrinä käsikirjoituksina. Hallitus vastasi tähän repressioilla. Se lähetti Pushkinin etelään. Vain vaikutusvaltaisten ystävien välintulo pelasti hänet karkoituksesta Siberiaan.

Siihen aikaan ilmestyi Pushkinin ensimmäinen suuri runoelma "Ruslan ja Ludmilla". Se herätti valtavan vaikutuksen. Aikalaiset tunsivat siinä demokraattisia säveliä. Taantumukselliset kriitikot vertasivat tämän runoelman ilmaantumista "musikan" odottamattomaan saapumiseen aatelis-tanssaisiin.

Toukokuun 6 päivänä v. 1820 lähetettiin Pushkin Jekaterinoslaviin kenraali Inzovin määrättäväksi. Heti Jekaterinoslaviin saavuttuaan Pushkin sairastui vakavasti. Hän lepäsi täydellisessä yksinäisyydessä kurjassa hökkelissä ilman hoitoa. Sieltä hänet saatettiin löysi Kaukaasiaan matkustava kenraali Rajevskin perhe. Rajevskij hankki luvan saada ottaa mukaansa sairaan Pushkinin. Yhdessä ystäviensä kanssa kävi Pushkin Kaukaasian Mineraalivesillä, sieltä hän matkusti Krimille — Gurzufiin.

Siihen aikaan kenraali Inzovin kanslia siirrettiin Kishineviin, jonne myös pian saapui Pushkin.

Etelässä tutustui Pushkin englantilaisen runoilijan Byronin tuotteisiin, jotka tekivät häneen voimakkaan vaikutuksen. Viehätyminen Byroniin esiintyi tämän ajan Pushkinin tuotannossa. Vuosina 1820—1824 Pushkin kirjoitti romanttiset runoelmat "Kaukaasian vanki", "Rosoveljekset", "Bahtshisaraitskin suihkulähde", "Mustalaisia".

Runoilija kärsi raskaasti karkoituksestaan. Kerta toisensa jälkeen hän ajatteli pakoa ulkomaille. Samaan aikaan ei hän lakannut tekemästä työtä ja luomasta.

Kishinevissä Pushkin kiinnitti palavaa huomiota kansallisuusvapausliikkeeseen Kreikassa ja

A. S. PUSHKIN.

Kaiveranut taiteilija Tultshinskiin

Espanjassa. Runoilija tunsi henkilökohtaisesti Ypsilantin, josta sittemmin tuli Kreikan kapinan johtaja. Pushkin seurusteli karkoituksella ollessaan dekabristien "eteläisen yhdistyksen" jäsenen kanssa, tapasi Pestelin, jota hän piti yhtenä aikansa originaalisimmista järjestä.

Pushkin kirjoitti täällä vallankumouksellisen runonsa "Kin-zhal", josta tuli dekabristien radikaalimielisimmän osan propagandan väline.

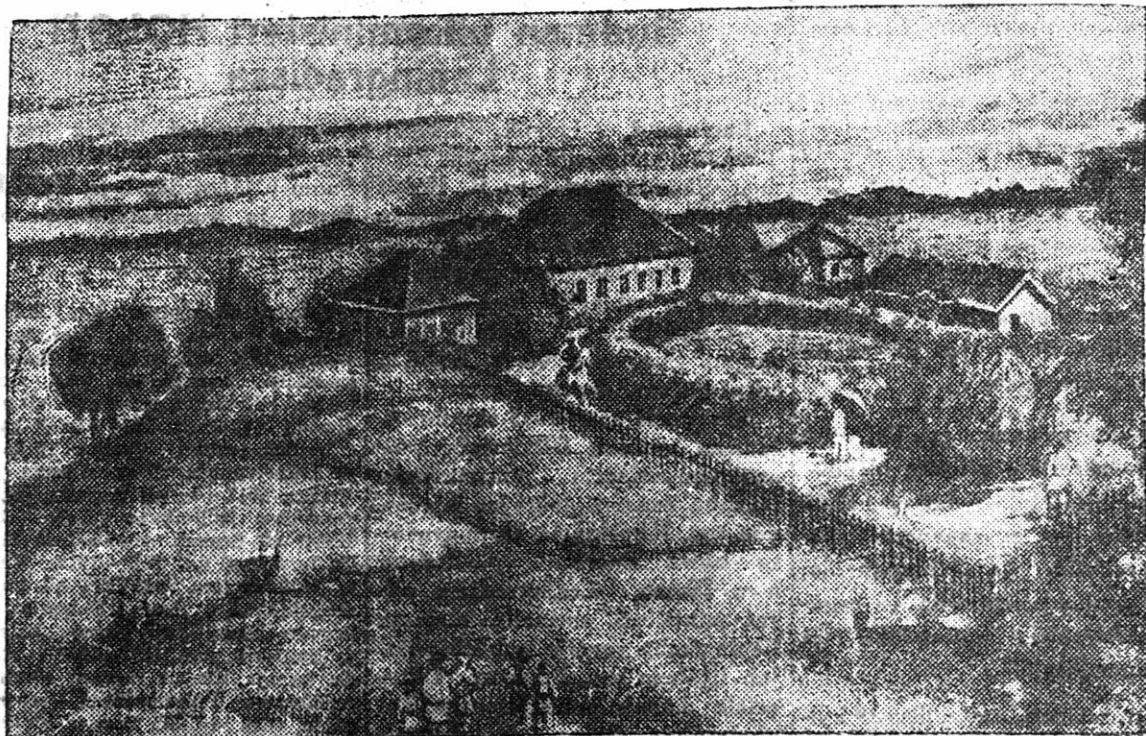
Kishinevistä Pushkin siirrettiin Odessaan kopean byrokraatin ja mielivaltaisen kreivi Vorontso-

vin päällikkyyden alaiseksi. Ne-rokkaan runoilijan riippumaton luonne, hänen vapauden rakkauden elämän ja kansanrunouden tutkimiseen. Samalla hän opiskelee tarmokkaasti historiaa. Hän kirjoittaa historiallisen tragedian "Boris Godunov" — yhden parhaista tuotteistaan. Mihailovskissa kirjoitti Pushkin niimikään muutamia kappaleitaan "Jevgenij Oneginia".

Joulukuun 14 päivänä v. 1825 tapahtui dekabristien kapina. Kapina kukistettiin. Valtaitu-nan alaisena. Mutta hän kykeni käyttämään olonsa maaseudulla,

talonpoikain keskuudessa vielä läheisempään venäläisen kansan-elämän ja kansanrunouden tutkimiseen. Samalla hän opiskelee tarmokkaasti historiaa. Hän kirjoittaa historiallisen tragedian "Boris Godunov" — yhden parhaista tuotteistaan. Mihailovskissa kirjoitti Pushkin niimikään muutamia kappaleitaan "Jevgenij Oneginia".

Joulukuun 14 päivänä v. 1825 tapahtui dekabristien kapina. Kapina kukistettiin. Valtaitu-nan alaisena. Mutta hän kykeni käyttämään olonsa maaseudulla,

Mihailovkajan kylässä oleva Pushkinin äidin kartano, jossa Pushkin oli vv. 1824—26 karkoituksella. — So-juzfoton ottama valokuva v. 1937—38 tehdystä kopiosta.

A. S. PUSHKIN

EPISTOLA SENSORILLE

Nyt, runotarten vahti, vanha vaimoojain, Sun kansas keskustelen. Ällös aikeitain Siis pelkää: enhän hoivaa harha-atoksia, En varomattomasti moiti sensoria: Ei Lontoon tavat vielä kelpaa Moskovaan, Jo ehdin meillä kirjailijat tuntemaan; Ei sensoreiden kosto heidän mieltään paina Ja sulle puhdas sielu kelpoisia on aina.

Teen ensin vilpittömän tunnustuksen nyt, Sun kohtaloas usein olen säälinyt: Oot valantehnyt tulkki ihmistymhyksille. Kai ainokainen lukija liet Hvostoville Ja Buninalle, tutkit heidän syntejään. Niin tylsää proosaansa kuin myöskin säkeitään.

On kirjailijat meillä pirun riivaamia: Ken ranskast' kääntää englantilaisromaanin. Ken oodin kirjoittaan ähkyy hiessä pää, Ken huviksemme laatii murhenäytelmää, Ei meitä kiussa ne, mut sinä lueskele Ja sata kertaa nukkuin — allekirjoittelle.

Siis sensori on kärsijä; ja joskus on Hän valmis oppimaan: Rousseau, Voltaire, Buffon, Derzhavin, Karamzin ois hänen tunnettava: Mut hänen huomionsa joku juoruava Vie lorullija, joka joutaikoinaan Käy lehdoille ja pelloillekin laulamaan. Jos juonen kadotat, niin katsees alkuun siirrä, Ja aikakausjulkaisuista tuhri, piirrä, Pois pilkkaa törkeä ja romu markkinain, Tuo kekseliäs lahja vitsinlaskijain.

Mut sensori on kansalainen. Virka jolla On pyhä: älyn halla täyttyvä hyvän olla: Myös alttarilla, valtaistuimella hän Sun kunnian: mut sietää sanan järkevän. Hän valvoo, että säilyy rauha, hyvät tavat, Ei riko sitä, mistä säännöt varoittavat: Hän lailel kuuliainen on ja rakastaa Myös isänmaataan. Vastuun ottaa uskaltaa: Ei sulje tietä totuudelta hyötyisältä, Ei taitea suonta runoudelta elävältä. Hän kirjailijan ystävä on luja on, Mies vapaa, pelkäämätön eessä hienoston.

Mut, arka tollo, kninka teetkään tehtäväsi? Vain tällistelet, kun on tarvis älyäsi: Et meitä ymmärrä, vain revit tuhrien: Jäi musta sinulla on usein valkoinen: On soimaa satiiri, on runo turmelusta, Kunitsin — Marat on, totuus — kapina musta; Niin päätit — selvä siis, on turha valittoa. Siis etkö häpeä, kun pyhä Venämaa Sun tähtes tähän asti kirjoja on vailla Ja tsaari, puhumme jos toden lailla, Vain rakastaen venäläistä kunniaa Ja järkee, voi itse kirjat painattaa. Jäi meille säkeet: trioletit, halladeja, Jäi tarut, elegiat, jäi myös kupletteja, Jäi joutaioikain, lemmein kainot haavehet, Nuo mielikuvain hetkelliset kukkasat... Oi barbaari! Mies lyyran kirvestä varten Ken päättäsi ei kirousta, runotarten Kun seurassa käyt enukkin harhailien. Ei maksu, järjen loisto, polte tunteiden.

Ei "Kekkereiden" laulajankaan jalö sana Saa koske sieluus, joka säilyy kalseana. Vain kaikkeen katsees kieron, epäilevän luot. Näät myrkyä ja epäilyksen julki tuot. Työs moittittava laiminlyö nyt äkkikipkaan. Ei Parnassos oo luostari, ei haaremikään. Ja vaikka hevoslääkäri myös hyvä on, Ei kuohita hän saata tulta Pegason. Miks pelkäätk' usko, kuka pilkkaa hallitusta, Ken lain ja hyvän tapojenkin ivailusta Saa suvin, ei hän saavu rangaistukselle, Ei ole tunnettuja, miksi, tunnemme,

Ja hänen kirjoituksensa ei Letheen huku, Sun vahvistukseksi tapahtuu sen luku. Ei Barkov oodejansa sulle antanut, Radischev, vapaa mies, on sua karttanut Ei myöskään Pushkin painattanut runojansa: Ja miksi? Ilmankinhan niitä lukee kansa. Mut sinä pidät pääs, ja aika viisas on, Lie Shalikovkaan tuskin enää vaaraton. Miks itelles ja muille tuotat tämän piinan Näin syyttä, sano, luikto Ohjeet Katariinan? Ne lue, omaksu: näet niistä oikeutes Ja veloitukses, uuden tien saat itselles:

le, minkälaista suurta agitaatorista osaa dekabristien liikkeessä ovat esittäneet Pushkinin tuotteet. Syyskuussa v. 1826 käski Nikolai tuoda Pushkinin karkoituksesta Mihailovskista luokseen Moskovaan.

Pushkin ei salannut tsaarilta myötätuntoaan dekabristeihin ja suoraan sanoi hänelle, että jos olisi ollut joulukuun 14 päivänä Pietarissa, olisi hän ollut kapinaan osallistuneiden joukossa. Teeskennellyllä hyväntahtoisuudellaan tahtoi tsaari kesyttää runoilijan, mutta tästä Nikolain ai-keesta ei tullut mitään. Koko elämänsä aikana ei Pushkin luopunut poliittisista aatteistaan, eikä lakannut vihaamasta tsaaria ja hänen hovinsa liehittelijöitä.

Nikolain "armo" osoittautui Pushkinille raskaaksi kahleeksi. Tsaari vaati runoilijalta orjamaista kuuliaisuutta, hän määräsi hänelle kaitsejaksi santarmin Benkendorfin, jonka luvatta Pushkin ei ollut oikeutettu matkustamaan paikkakunnalta toiselle, jonka luvatta hän ei voinut mitään painattaa.

Pushkin näki, että vuonna 1823 itsevaltius voitti. Hän toivoi kuitenkin luomistyönsä voimalla vaikuttavana yhteiskunnalliseen mielipiteeseen, suuntaavansa tsaarin ja hallituksen välttämättömien reformien tielle.

Vuonna 1829 Pushkin matkusti toimivaan armeijaan Kaukaasiaan, jossa siihen aikaan oli paljon sotamiehiksi alennettuja dekabristeja. Tämä matkustus, joka suoritettiin ilman tsaarin lupaa, aiheutti runoilijalle uutta uhkaa. Synkät pilvet keräytyivät suuren runoilijan päälle.

Hallituksen voimistuvasta vallostasta ja kritiikistä alennustilasta huolimatta oli Pushkinin luomistyö 30-luvulla tavattoman hedelmällistä. Hänen tuotantonsa muuttuu yhä realistisemmaksi, hänen maineensa kantautuu maan rajojen ulkopuolellekin. Hallituksen ja hallitsevan suositelijoukon päälle kääntyy Pushkinin kansan — hänen luomistyönsä ainoan ja lopullisen arvospäitäjän — puoleen.

Syyskuun 1 päivänä v. 1830 Pushkin matkusti Nizhegorodskin läänin Boldinon kylään. Kolme kuukautta pakollista viipymistä kylässä osoittautuivat poikkeuksellisen hedelmällisiksi Pushkinille. Täällä hän lopetti runopukun sen romaaninsa "Jevgenij Oneginin", jota hän kirjoitti yli 7 vuotta. Tätä tuotetta Belinskij oikeutetusti nimitti venäläisen elämän ensyklopediaksi. Boldinossa kirjoitettiin vielä: "Talo

Syyskuun 1 päivänä v. 1830 Pushkin matkusti Nizhegorodskin läänin Boldinon kylään. Kolme kuukautta pakollista viipymistä kylässä osoittautuivat poikkeuksellisen hedelmällisiksi Pushkinille. Täällä hän lopetti runopukun sen romaaninsa "Jevgenij Oneginin", jota hän kirjoitti yli 7 vuotta. Tätä tuotetta Belinskij oikeutetusti nimitti venäläisen elämän ensyklopediaksi. Boldinossa kirjoitettiin vielä: "Talo

Syyskuun 1 päivänä v. 1830 Pushkin matkusti Nizhegorodskin läänin Boldinon kylään. Kolme kuukautta pakollista viipymistä kylässä osoittautuivat poikkeuksellisen hedelmällisiksi Pushkinille. Täällä hän lopetti runopukun sen romaaninsa "Jevgenij Oneginin", jota hän kirjoitti yli 7 vuotta. Tätä tuotetta Belinskij oikeutetusti nimitti venäläisen elämän ensyklopediaksi. Boldinossa kirjoitettiin vielä: "Talo

Syyskuun 1 päivänä v. 1830 Pushkin matkusti Nizhegorodskin läänin Boldinon kylään. Kolme kuukautta pakollista viipymistä kylässä osoittautuivat poikkeuksellisen hedelmällisiksi Pushkinille. Täällä hän lopetti runopukun sen romaaninsa "Jevgenij Oneginin", jota hän kirjoitti yli 7 vuotta. Tätä tuotetta Belinskij oikeutetusti nimitti venäläisen elämän ensyklopediaksi. Boldinossa kirjoitettiin vielä: "Talo

Syyskuun 1 päivänä v. 1830 Pushkin matkusti Nizhegorodskin läänin Boldinon kylään. Kolme kuukautta pakollista viipymistä kylässä osoittautuivat poikkeuksellisen hedelmällisiksi Pushkinille. Täällä hän lopetti runopukun sen romaaninsa "Jevgenij Oneginin", jota hän kirjoitti yli 7 vuotta. Tätä tuotetta Belinskij oikeutetusti nimitti venäläisen elämän ensyklopediaksi. Boldinossa kirjoitettiin vielä: "Talo

Syyskuun 1 päivänä v. 1830 Pushkin matkusti Nizhegorodskin läänin Boldinon kylään. Kolme kuukautta pakollista viipymistä kylässä osoittautuivat poikkeuksellisen hedelmällisiksi Pushkinille. Täällä hän lopetti runopukun sen romaaninsa "Jevgenij Oneginin", jota hän kirjoitti yli 7 vuotta. Tätä tuotetta Belinskij oikeutetusti nimitti venäläisen elämän ensyklopediaksi. Boldinossa kirjoitettiin vielä: "Talo

Syyskuun 1 päivänä v. 1830 Pushkin matkusti Nizhegorodskin läänin Boldinon kylään. Kolme kuukautta pakollista viipymistä kylässä osoittautuivat poikkeuksellisen hedelmällisiksi Pushkinille. Täällä hän lopetti runopukun sen romaaninsa "Jevgenij Oneginin", jota hän kirjoitti yli 7 vuotta. Tätä tuotetta Belinskij oikeutetusti nimitti venäläisen elämän ensyklopediaksi. Boldinossa kirjoitettiin vielä: "Talo

Syyskuun 1 päivänä v. 1830 Pushkin matkusti Nizhegorodskin läänin Boldinon kylään. Kolme kuukautta pakollista viipymistä kylässä osoittautuivat poikkeuksellisen hedelmällisiksi Pushkinille. Täällä hän lopetti runopukun sen romaaninsa "Jevgenij Oneginin", jota hän kirjoitti yli 7 vuotta. Tätä tuotetta Belinskij oikeutetusti nimitti venäläisen elämän ensyklopediaksi. Boldinossa kirjoitettiin vielä: "Talo

Kolonnassa", "Saita ritari", "Mozart ja Saljjeri", "Kivinen vieras", "Juomingit rutan aikana", "Belginin kertomuksia", Gorjuniin kylän historia" ja suuren määrän lyhyillä tuotteilla ja kritiikkiartikkeleilla.

Helmikuun 18 päivänä v. 1831 Pushkin meni naimisiin Natalja Gontsharovin kanssa. Jonkun ajan kuluttua hänen jälkeensä runoilija matkusti Pietariin. Pushkinin nerous saavutti täyden kypsyys, mutta vaimon suurenmaailman elintavat, "seurapiirin" touhuilu, runoilijan lakkaamaton valvonta, vaino "ylhäisen seurapiirin" ja virallisen lehdistön taholta loivat runoilijalle sietämättömän tilanteen ja riisivät häneltä mahdollisuuden tuottaa työkseen. Pushkin koetti matkustaa maaseudulle, mutta tsaari vastusti tätä.

Vuonna 1830 Pushkin oli kolerakapinain todistajana. Seuraavana vuonna — v. 1831 tapahtui joukko talonpoikaikapinoita Nizhegorodskin läänissä. Runoilijan ajatukset kääntyivät vv. 1830—1831 kapinoista Bugatshevin kapinaan, joka oli puolivuosittain sitä ennen järjestyntä tsaarillista imperiumia. Pushkin alkoi tutkia arkistosiakirjoja Bugatshevin kapinasta ja, saaden lopultakin luvan, kävi Kasanissa, Orenburgissa, Uralskissa, Berdin stantsissa, joissa Bugatshevin päämaja oli sijainnut. Tämän tutkimustyön tuloksena ilmestyi "Bugatshevin historia", jonka nimen Nikolai määräsi muutettavaksi "Bugatshevin kapinan historiaksi" ja "Kapteenin tytär", joka oli Belinskin sanojen mukaan "jokin Oneginin tapainen proosamuodossa". Talonpoikaikapinan teema heijastui myöskin "Dubrovskissa". Suunnilleen samaan aikaan Pushkin kirjoitti yhden parhaimmista proosateoksistaan — "Patarouvan".

Vuoden 1834 alussa tsaari "lahjoitti" runoilijalle kamarijunkkerin hoviarvon. Tämä tsaarin uusi "armonosoitus" oli alennavaa runoilijalle. Pushkin oli tällöin 35 vuotias, hänen nimensä kaikki jo koko maassa ja sen rajojen ulkopuolellakin. Kamarijunkkerin arvo annettiin aristokraattisille nuorukaisille ja velvoitti se osallistumaan alentaviin hoviseremonioihin. Kamarijunkkerin viran "lahjoittaminen" oli tsaarin pilkanteon uusi ilmaus runoilijaa kohtaan.

Hovin liehittelijajoukon vihan ja ilkeyden ympäröimänä jättoi runoilija epätasaisa taisteluaan. Mutta katastroofi lähestyi. Tsaarin holopit saivat aikaan ja kiihoittivat keinokehoista konfliktia Pushkinin ja vähämättömien veijarin upseeri Dantesin kesken, Dantesin, joka häikäilemättömästi liehelti hänen vaimoaan. Tammikuun 27 päivänä v. 1837 haavoitti Dantes kaksintaistelussa kuolettavasti Pushkinia. Kahden päivän kuluttua, tammikuun 29 päivänä (helmikuun 10 päivänä uutta lukua) kello 2.45 päivällä Pushkin kuoli.

Pushkinin kuolemasta tuli kansallisuuru. Se on yksi kaikkein surullisimmista päivämääristä kansamme historiassa. Kymmenet tuhannet ihmiset tulivat talon luo, jossa lepäsi runoilijan tomu, ilmaistakseen suruaan. Kansan viha oli niin uhkaava, että tsaarin hallitus pelästyi. Tsaari antoi käskyn viedä runoilijan ruumiin salaa Mihailovskiin, jonka läheisyyteen Pushkin haudattiinkin.

Pushkin piti historiallisesti välttämättömänä maaorjuuden hävittämistä. Lauluillaan hän ylisti kansan liikeitä, osoitti feodalismin tuhoutumisen laimauksisuuden. Hän seipitti joukon verratomia kansansatuja, jotka heijastavat kansan pilkkaavaa ja kielteistä suhtautumista pappihin ja tsareihin. Hänessä oli valtava kulttuurilataus, hän vei jättiläisellisen eteenpää yhteiskunnallista tietoisuutta ja kirjallisuutta. Se oli ystävi vihamielinen koko taantumukselliselle nikolailaisuuden järjestelmälle.

Kaksintaistelu Dantesin kanssa oli suuren runoilijan kaksintaistelu itsevaltiuss-maaorjuusjärjestelmän kanssa. Suuri proletariaatin vallankumous lakasi maan päältä kansan orjuuttajaa. Vapautunut kansa kunnioittaa suuren vapautta rakastaneen runoilijansa muistoa.

("Pravdan" mukaan.)

Suomentanut Kaarlo Halmes.

Pushkin-päivien aattona

Suarnu kuldaizes kukoihuos

Kirjutt A. S. Pushkin

Kolmandes yheksäs tsarstvas.
Loitombaines gosudarstvas
Eli oli tsarj Dadon, —
Nuornos suate groznoi on.
Susiedat ei tietty rauhua —
Nähtih tsuaris kaikkie pahua.
Rubei vahnus sebiämäh,
Tahtois tsuari lebiämäh, —
Et bo piäze huogavumah:
Djoga curas tungevumah
Susiedat kui ruvettih —
Dielot äijäl pahettih.
Vladennjoin vardoicijana,
Pitkien rajoin kaccोजना
Pidiä pidi voikoveh —
Ylen suuri djoukoveh.
Vaigiet ajat laskavuttih!
Vojevodat segavuttih:
Voimua vuotat suves päi —
Käzin tullah toizil päi,
Yksien gostien karkoitahuo
Toizis gostis eulluh rauhua.
Djo se itkey tsarj Dadon,
Unohti-gi magavon.
Mi on moizes claignes?
Kucui tsuari tuttavaizen
Tiedoiniekan sovietal, —
Taivastähien lugijan.
Työndi tuojan poklonanker;
Dai se tuli starikaner,
Starikal on olemas
Kuldukoihut kisas.
Sanou tsuari: "Tämä lindu
Anna korgiel spital istuu.
Se on kukoi kuldaine,
Paras vardoicijaine:
K'ollou tyyni ymbäristöl —
Kukoihut gi tyyni istuu;
K'ollou kus gi päi rajal
Vieras vägi tulendal,
Uuttu voimua kuohkuttamas,
Muu mi pahus tungevumas, —
Siit se kukoi kuldaine
Nostau ruskien sapaizen,
Iänen diävi, kapsahtuach,
Sih curah päi punalduach."
Tsuari passiboicizih,
Miet kuldua uskaldi:
"Minä nengomaizes hyryös —
Löyhki tsuari vesedyhyö
"Sinun ezmäizen sanan
Spolnin, toivot kui oman."

Tottu, — kukoi särizöy,
Päivän nouzuh päi kaccou.
— "Eule aig vitkistelläks",
Heboloil pyzykkia sellä!
Mengäh sinne kiirehel
Vahnin poigu voiskankel!"
Djo se kukoihut ei laula
Elaigu-gi tundui rauhal.

Kului pävie kaheksan.
Kukoi laulau uvessah.
Eulo tulluh tsuari edeh
Viestie työtys voiskoveh —
Bojut oldih go, vai ei.
Kerdyi uuzi voiskoveh.
Tsuari nuorembaizen poijan
Työndi päivännouzun rajah.
Kukoihut djo laula ei,
Kui on dielot — tietä ei.
Päiviä kaheksa djo kuluu,
Rauhua yksi kai ei tulluh.
Djo on iäni: "Kukki-rec-kuu",
Kerdyi kolmas voiskoveh,
Tsuari sen ker yrrästihes,
Roih go tolkuo — ice ei tilje.

Yöt dai päivät matkakah
Voiskat huogavumattah.
Eigo bojuo, eigo stuanuo.
Eigo kuolien kuoppua suanuh
Vastatukse tsarj Dadon.
— "Mi se cuudo?" — duumaiccou.
Ka djo päivy kaheksan on,
Voiskat piästih mägimual djo.
Kaccou tsuari — män tyves
Shatru seizou shulkuine,
Ymbäri on kumman luaduh
Tyyni. Keskel mägimuadu
Nojuau kuolluh voiskoveh.
Tsuari — shatran sydämeh.
On bo ejes kaccomista!
Kaksi tsuarin poijallista
Liikkumata nojatah,
Shlemoittah da luattoittah,
Miekoil toine tostu lyödy,
Hevot heil on djoute diädy
Kävelemäh niittuo myö
Keskel veri luhtaizie.
Tsuari vougou: "Avoi voi djo!
Verkoh segovuitto mollei
Meijän sokol linduizet!
Tuldih kuolend' aigazet!"
Tsuaril myödhä kaikin — itkuh.
Kova urizendu vingui
Pitkin laccou. Män syväin
Särizi kai. Djalgimäi
Shatrah diävih neiceon liicu.
Shamahanskoil tsarjovnicu,
Huondesozjan kaunehus, —
Luadi tsuari tervehyön.
Tsuari yölinuizen luaduh
Vaikastui i silmät kuadoi
Neidizeh. Djo unohtui
Omien poigien kuolendu.
Neidine-gi tsuarin ejes
Muhahiti i kumardiies,
Tartui tsuaril kainaloh.
Vedi oman shatran ual.
Rubei stolah istuttamah,
Kaikel hyväl gostittamah,
Muatä pani krovatjil,

Katol parcaodjuaal.
I sen kogo nedälizen
Tsuari moizes hyväs mieles
Neidizen ker guljaicci,
Djoga päiviä pirniicci.

Aig' on kiändyö djärlileh-gi.
Otti tsuari voiskovehen,
Lähti kodih ajamah
Neidizenker kariatel.
Djo on iel päi sluavu djoussuh:
Paistah tyhdiä tottu puaksuh.
Rahvas linnan verä'il
Tsuaril vastah kerävyi, —
Djoga toizel oli himo
Nähtä sidä suurdu diivua.
Kaikkie tervehti Dadon,
Kaccou-ga siel djoukos on
Valgishuapku starikkaine,
Bjoucen karvaine tukkaine, —
Tiedoiniekku tuttavu.
— "He, ga terveh starikku!"
Virki tsuari: — "Mida sanot?
Mida hyviä käsket azuo?"
— "Tsuari!" — vastat starikku, —
— "Nygöi cotal ruvokka!
Mustat-lua'in avutuksen;
Sinä annoit uskalduksen:
Minun ezmäizen sanan
Spolnie, toivot ku oman
Podari tua minul neicut
Shamahanskoil tsarjovnicu!"
Tsuari silmät kiiristi:
— "Mida?" — vastat viiritti,
— "Et go karuh segovunnuh?
Vai djo olet uravunnuh?
Mida mostu tungit piäh!
Tottu, — olin kiennynh...
No ved pidäy raja tietä!
Mida sinul neidizes täs?
Heitä tyhdy! tiijet häi,
Voin mil muul gi hyvittä:
Bojuarinan ciinul, kaznal,
Da vie hyvän hevonn annan,
Puolen tsarstvia lizhäkse."
— "En bo niidy suvaice,
Anna minul tämä neicut —
Shamahanskoil tsarjovnicu!"
Starikku se burahiti.
Tsuari sylgi: "Erehtyit!
— "Et ni midä roite suamah!
Tyhdiä rubeit muokkavumah.
Kuni terveh — kabrastu!
Viekkie lärez starikku!"
Starikkaine tahtois sporie,
No et tsuarin rinnal sovi!
Tsuari — ocah ruagaizel,
Starikkaine — kumalleh,
Sih i kuoli. Kogo linnu
Särevyi, a tsarjovnicu
Hi hi hi, da ha ha ha, —
Eulluh riähkän varuaja.
Tsuaril hod djo tuskai vauca —
Yksi kai muhahiti vastah.
Ka djo linnan sydämeh
Piästih, kuolluh helineh:
Kogo linnan nähtävänn
Spital päi oli hypännh
Tsuaril vastah kukoihut,
Piälakal i istovui.
Kapsahtihes, njuokal sydäi, —
Ice lendoh. Kukoi myödhä
Korietaspäi tsarj Dadon
Langei, ohni, — kypsi on.
Sih kadot-gi tsarjovnicu,
Hävii coma neiceon liicu.
Hod djo suarnu valehtau,
Hyvie brihoi opastau.

Karjalan kieleh kiändi
Krisun Mikkul.

Uuzi rabotshoi kluassu

Omas dokludas SSSR:n Konstitutsion projektas tovarishu Stalin sanoi, shto SSSR:n rabotshoi kluassu, se on sovershenno uuzi, kudai on piäsyh eksplotatsien qalpai ärehe, semmoine rabotshoi kluassu, miittutu vie tähsah ei tiennyh i nähnyh rahvas muailmas. I razve voimmo jogapäiväizes elaijas panna rimakkai SSSR:n rabotshoi kluassu n endizen tsarskoin Rosien proletarieloin kel? Enne rabotshoi oli lishitty ruado oruudielois i proizvodstvah sredstvoh i heijän pidi myvvä oma vägi kapitalistoi. Kapitalistat heidy zhiälöitsemättä eksplotieruitih. Rabotshoioli ei olluh ruado i hyö tirpeth nälgiä. Hyö oldih rabannu kapitalistoi. Fabrikoin inspektorat ei vähiä jätetty kirjutuksio niis liga dieloiis i eksplotatsies, kudamua viedih zhiälöitsemättä läbi kapitalistat. Yksi nämis inspektoroi kirjutti rabotshoiin polozhenien tämännoizeksi: "Suuremban ozan päi viä häi, — rabotshoi on vaigies ruavos, kudai händy vai, vai elätty, nadeitshemattahes mih tahto hyväh tulevah elaijah." Fabrikshoi inspektor vuonnu 1897 obshleduitsi 41 fuabrickua, kudamis ruadoi 18.707 rabotshoiu. Nilöis 45 % muzhikois i 90 % nälizis oldih sovershenno kirjahmalattamat. Rabotshoiat tahtotih suaha omat pravat. Hyö luajittih zabastovki. Kai nedovoljstvie langei heil sih, shto hyö pähoi elätäh materjalno, a toizeksi ahtistetah heijän litshnoi pravoi. Nämie trebovanieli rabotshoiat puolistettih äijäl, tundiin, shto hyö ollah oigies.

Ljubois sovetkois zavodas voimmo löydä täl dielol elävie sviideteli. Vahnat rabotshoiat voijah sanuo meil, kui bolshevitskoin partien ohjauksel, Lenin-Stalinin partien ohjauksel Rosien rabotshoiat yhtyittih i nostih edunenäh vastah burzhuloi. SSSR:n rabotshoi kluassu meni

hyvän dorogan borjbas i pobiedois. Häi yhtes krestjanoiin kel puolisti muadu ulgo vihamiehil-päi. Häi hävitti kai vihamiehet, zavodien kapitalistoi, pomeshchiekois, kulakois loppien hävityksen kontrevoljutsionnoloih trotskistko-zinovjevskoloih, fashistkoloih negodjailoih i heijän abulaizih — pravoloih sah.

SSSR:s ijäksi kaikkie on hävitetty eksplotatsioit (kishkol) kluassat. Meil ei ole enämbi voimmoizistie sih, konzu rahvas eksplotiiruitshou (kishkou) tostu rahvastu.

Fuabrikat, zavodat, shahtat, muat, raududorogat kuulutah rabotshoiin i krestjanoiin sotsialistisheskoil gosudarstval. Rabotshoiat, bolshevitskoin partien ohjauksel viijäh stroitelstvua iellehpäi. Tämä znuatshi sidä, shto SSSR:n proletariatuut muuttu i kaikkineh uvveksi rabotshoiksi kluassaksi. SSSR:n rabotshoi kluassu, kudai hävitti kapitalistisheskoil sisteman joheistvas, utverdi sotsialistisheskoil sobstvennostin ruado oruudieloih i proizvodstvan sredstvoh i napruaviu sovetkoidu obshestvu kommunizman dorogua myö.

Dazhe ei voi duumajia, kui äijäl revoljutsie vuozinnu nouzi rabotshoi kluassu. Vai yhtenny tänä aigannu vuvves 1928 vuodeh 1936 rabotshoiin lagu 16 miljonas henges kazvoi 25 miljonah hengheh. Rabotshoi kluassu oli suuren stahanovskoin dvizhenien alghu panijannu. Tämä dvizhenie avai uvven dorogan ennen kuulumattomal ruavon nouzul, dorogan siirdyö sotsializmas kommunizmah. Rabotshoi kluassu kazvau kulturnoi i politishkoil alal. Täl kerdu suurembi oza rabotshoioli ollah kirjahmalata i suurembal tsuustil heis on srednjo obrazovanie. Rabotshoiolspäi kazvau i lähtöy uuzi sovetkoil intelektentsie (sluuzhashtoit). Kazvau ra-

botshoioli kulturno-tehnitsheskoil tazo. Yhtes vai tjazholois promyshlennostis, tehminimuumu opamastu puolitostu miljonua rabotshoiu, puoli miljonua raududoroga ruadajua i kymmenie tuhanzie ruadajua opastatäh tehminimuumu toizis hojajstvan otrasilois. Hävies se propasti kudai enne oli fizitsheskoil i umstvennoin ruavon välil. Miljonat ruadajat, kudamat ruatah fizitsheskoidu ruadoo perehtytäh naukan kaikkih otrasiloih.

SSSR:n rabotshoi kluassu, bolshevitskoin partien ohjauksel, selzoen sotsialistisheskoil gosudarstvan johtos, viediu omas keskes parahie rahvahie fuabrickoih, zavodoin, dorogoin i gosudarstvan rukovodstvah. Rabotshoiin kluassan rukovodstval terdvo viijen partien generalnojdu liiniedy, on lopullisesti kyläs voittanuh kolhoznoi stroju. Myö olemmo vägevät kahten druzhnoin kluassan sojuzal — rabotshoiin i krestjanoiin sojuzal.

Rabotshoi kluassu omal polititsheskoil tazol, organizatsionnol, soznateljstij i vojtushsoi opital on kaikkien ruadaj rahvahien avangardannu (edumajennu) i heijän rukovoditeljannu.

Konstitutsie zakreppiy rukovodjashtoin rolin rabotshoi kluassal i meijän kommunistisheskoil partiel.

Rabotshoi kluassu viey kaiken sovetkois obshetstvan kommunizmah, kuz ei tule vovse olemah kluassoi i kluassu eroloi. Vojuijes kommunizman puoles rabotshoi kluassu SSSR:s yhtes kaikkien rahvahien kel, Lenin-Stalinin partien znuamjan ual, velikoin rahvahan vozhdjan, tovarishu Stalinin ohjauksel via uvvet voittot, kudamie tähsah vie ni kuz muailmas ei ole nähty.

Venjankielelspäi kiändi Karjalankieleh T. Lebedev.

I. Petrov

Karjatalous voimakkaassa nousussa

Helmikuun 18 päivänä tulee kuluneeksi vuosi karjanhoidon etumaisen neuvottelusta puoleen ja hallituksen johtajien kanssa. Tästä historiallisesta vuosipäivästä tulee muodostua vielä voimakkaampi sosialistisen kilpailun ja stahanovilaisen liikkeen kehittämisen innostaja sosialistisen karjanhoidon työntekeijän keskuudessa.

Kulunut vuosi 1936, katsomatta vielä ilmenevii suurin puutteellisuksiin, antoi huomattavan nousun karjataloudessa tasavallassamme.

Ensimmäisenä saavutuksena on se, että kuluneena vuonna onnistuttiin poistamaan vaikea rehutlanne, mikä muodostui talvella v. 1935—36. Vuosi 1936 oli rehubaasiksen huomattavan kasvun vuosi. Kun vuonna 1935 korjattiin heinä 146 tuhatta tonnia, niin vuonna 1936 korjattiin jo 178 tuhatta tonnia, ja laadullisesti montakertaa parempaa kuin vuonna 1935. Etumaiset kolhoosit eivät ainoastaan turvanneet itseään täydellisesti heinällä, vaan vieläpä varustivat heinä myytäväksikin, jonka kautta suuresti kohottivat työpäivän arvoa.

Esim. kolhoosi "15 let Karelij" (Puutosin rajoni) luovutti työpäivä kohti 12 kiloa heinää ja suuren määrän muita rehuja. Tällaisia kolhooseja on paljon.

Lujan rehubaasin muodostuminen turvasi karjan pääluvun kasvun. Siitä osoitukseksi riittää se, että 11 kunkauden aikana suuri sarvikarja farneilla lisääntyi 6,5 prosentilla, sikojen määrä kohosi 28 prosentilla ja lampaiden 25 prosentilla.

Mutta vaikka kasvua olikin, niin ei se kuitenkaan ole riittävä. Karjataloudessa on vielä paljon puutteellisuksia. Nuoren karjan häviämispärosentti on vielä liian suuri, keskimääräinen lypsy on alhainen, ja rehu valmistetaan vielä huonosti. Karjanhoitajia ja karjataloutta ei ole vielä ympäröity kaikkialla sillä huolenpidolla, jota vaatii puolue. Mutta kaikki ehdot on jo muodostettu sille, että puutteet voidaan täydellisesti poistaa, karjaa voidaan nopeasti lisätä ja kohottaa sen laatua.

P. Varfalomeiev.

don kaaderien teoreettista opiskelua. Jo yksin lyhytaikaisten kursien lävitse on käynyt yli 1.800 lypsijää, sikojenhoitajia, vasikkainhoitajia ja tallimesteja. Opetajiksi kursseille oli vedetty korkeasti ammattitaitoisia spesialisteja.

Laajasti on Karjalan kolhoosifarmeilla kehitetty stahanovilainen liike. Sosialistisen kilpailun kulussa, johon kilpailuun liittyy yli 400 -farmia, on kasvanut useita kymmeniä erinomaisia karjanhoidon mestareita. Esitämmekin muutamia esimerkkejä, jotka puhuvat karjanhoidon stahanovilaisen korkeasta mestaruudesta ja joiden työ takasi v. 1936 menestykset.

Sovhoosin N:o 2 lypsäjä tov. Inkeri Minkinen, joka hoitaa 15 lehmää, on kohottanut vuosilypsyt 2.212 litraan lehmää kohti. Lypsäjä Hilja Paananen, samasta sovhoosista, on hoitamansa 17 lehmän lypsymäärän kohottanut 2.285 litraan lehmää kohti vuodessa. Samanlaisia korkeita lypsytuloksia on myöskin sovhoosin tytöillä lypsäijillä, Hilja Kulmella ja Edit Heikkisellä.

Aunuksen rajonin kolhoosissa "Säteen" lypsäjä, tov. Anastasia Jegorova Nazarova hoitaa 12 lehmää, joista hänellä on keskimääräinen lypsymäärä vuodessa 1.825 litraa lehmää kohti. Lehmästä "Anna" tov. Nazarova sai vuonna 1936 maitoa 4.005 litraa. Tämän lehmän on tov. Nazarova päättänyt viedä Yleisliittolaiseen maatalousnäyttelyyn.

Tov. P. S. Snujeva, Annuksen kolhoosista "Druzba", saa maitoa keskimäärin vuodessa lehmää kohti 1.475 litraa (11 kunkauden aikana) ja lehmästä "Zinka" — 1.921 litraa. Erinomaisesti työskentelee myöskin tämän kolhoosin toinen lypsäjä tov. A. N. Denujeva.

Kaikkie tunnettu, mainio vasikkainhoitaja, ordenisti Anna Ivanova Filippova, ei 4 vuoteen ole antanut yhdenkään vasikan kuolla. Tov. Filippovalle on nyt ilmestynyt paljon seuraajia. Heistä mallikelpoisella työllään nuoren karjan säilyttämiseksi, erikoisesti erottautuvat Annuksen vasikkainhoitajat tov. E. G. Jakovleva (kolhoosi "Zaria"), M. V. Ivanova (kolhoosi "Pamjatj Lenin"), P. I. Koltshina, Äänisenraunan rajonin kolhoosista "Luts", tov. Malagina, Kalevalan rajonin kolhoosista "Voinitsa" ja muita.

Laajasti on tunnettu sellaisten mainioiden tallimiesten nimet kuin tov. Aleksei Ananjevitch Mikkojev, Annuksen rajonin, tov. Jegorovin nim. om. kolhoosista, M. F. Jelin, Puutosin rajonin kolhoosista "Pervoje maja" ym.

Heiltä voi todella oppia stahanovilaisia työmetodeja. Hevosfarmilla, jota johtaa tov. Mikkojev, oli v. 1935 — 21 tammaa astutettu parannetulla lajilla. Vuonna 1936 niistä 19 varsoivat ja kaikki 19 varsoa on säilytetty ja ovat hyvissä kunnossa. Tällaisia esimerkkejä voi esittää kymmeniä.

Jokaisessa rajonissa, melkein jokaisessa kolhoosissa ovat omat mainiot ihmisensä, jotka rakkaudella ja asiantuntevuksella taistelevat karjanhoidon kehittämiseksi.

Vuosi 1936 toi mukanaan huomattavia voittoja karjanhoidon alalla, mutta nämä voitot ovat vasta alkua sille suurelle nousulle, minkä v. 1937 tulee antaa.

Lähikuukausina alkavat lehmät poikia ja siat porsia. Tämä aika on karjanhoitajille samaa kuin peltoviljailijille sadonkorjuu. Sato on korjattava ilman häviöitä. On työskenneltävä niin, kuin työskentelee kolhoosifarmien parhaat ihmiset — A. A. Kijutshareva, A. I. Filippova, O. G. Feofilova, E. G. Jakovleva, M. B. Ivanova, A. A. Mikkojev, M. F. Jelin ja muut. Yhdenkään vasikan häviötä ei saa sallia, ei yhdenkään porsaan, vuonien, eikä varsan — kas tässä on jokaisen karjanhoitajan tehtävä.

Koko vasikkain, vuonien, porsaiden ja varsojen lisäksi on otettava vastaan hyvin, valoisin, kii-vin ja siistein navetoin ja tallien, tietoisina siitä, miten niitä on ruokittava maidolla, mihin aikaan ja minkälaisesta asiasta. Kosteaa, kylmää, likainen vasikka, huonosti pesty ja höyrytetty juoma-astia — se tietää vasikalle kuolemaa. Aivan samoin kostea ja kylmä sikala ja puhtaan kuivikeen puute, johtaa porsaan kuolemaan.

On voimakkaasti taisteltava karjataloustekniikan valtaamiseksi.

Kaikkien karjanhoitotyöntekijäin kunnian ja maineen asia on — v. 1937 turvata uusilla menestyksillä sosialistisen karjatalous Karjalassa sekä huomattavasti kohottaa karjan kaikkien lajien päälukua.

NKP(b):n Karjalan Aluekomitean päätöksen mukaisesti kutsutaan lähiaikoina koolle toinen yleiskarjalainen karjatalouden etumaisen neuvottelu, joka tulee tekemään vuosiyhteenvodot taistelusta karjatalouden puolesta, merkitsemään tiet vastaiselle työlle. Samalla se tulee olemaan voimakkaana innostajana stahanovilaisen liikkeen edelleen kehittämiseksi sosialistisen karjatalouden työntekijäin keskuudessa.

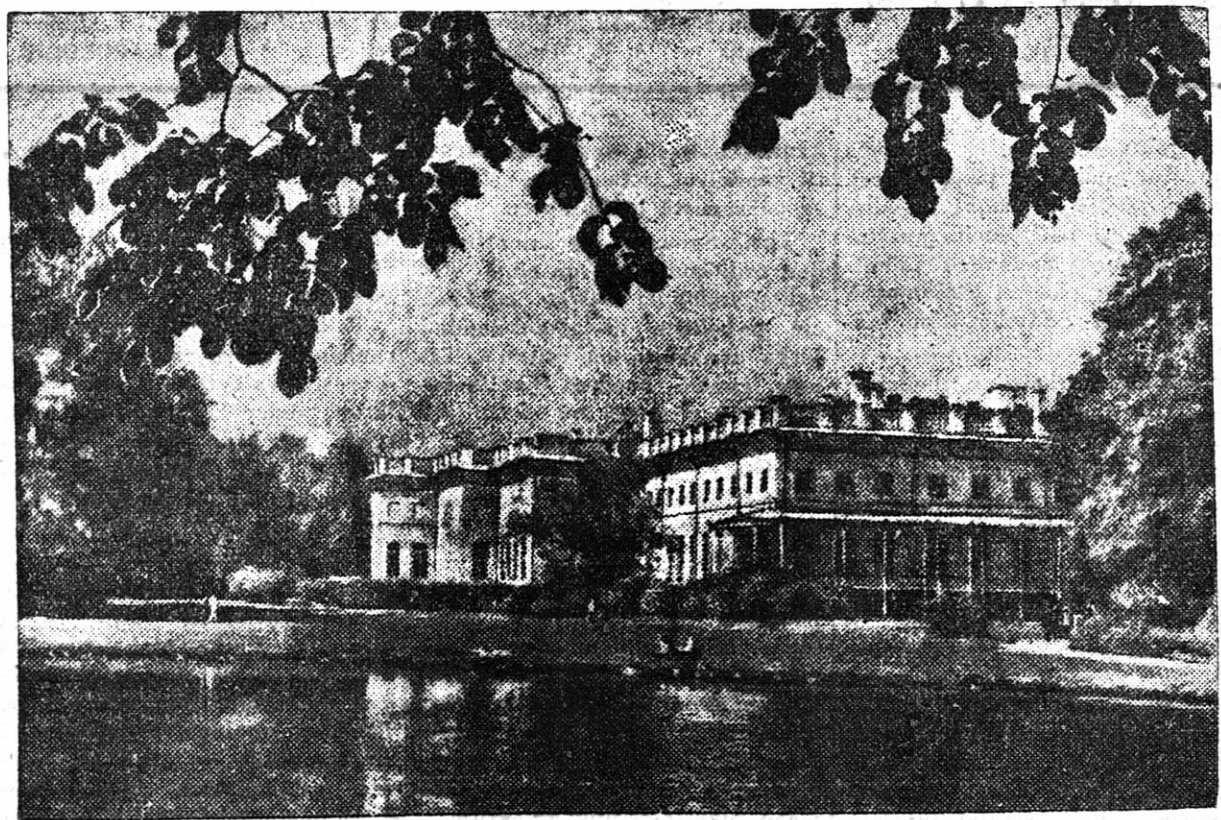
Sludjannoi fuabricku Pushkinin päivinny

Suurel zobotal valmistavutit sludjannoin fuabrikan ruadajat Pushkinin päivi. Fuabrikan krasnois ugolkas on ozetettu vyistauku Pushkinin kniigois i loozungois, kuduat ozutetah kalhen stihotvortsan elaihua i tvorstshestvu. Kazvau trebovanie Pushkinin kniigois.

Fuabrikan krasnois ugolkas 6 päivy tädä kuudu oli organizuidu vetsherau, kudual oldih kahten smenan ruadajat. Fevraljankuun 10 päivy on toine vetsheru, kudual tulдах kuulemah dokludu Pushkinin biografies i tvorstshestvas. Horovoi kruushun hyväl huoliel valmistai hyvie numeroi täh vetsherah. On fuabrikal vypustiettu stennoi gaziettu pushkinskoikse päiväke.

Lugietah Pushkinin kniigoi

Petroskoin sentraljoindin bibliotiekan kansalline otelende valmistaudes Pushkinin päivi, organizuitshi monie Pushkinin literatuurain tshtikoi eri ruado kohis, kui Karellesan sentraljoindis masterskois, kivi mäh i toizien ruadaien keskes. Oteleniel on organizuidu kiertävvy bibliotiekku kudai andoi suuren avun Pushkinin literatuurain levittämizes lugijoi. Bibliotiekku andoi 11 totshkal kniigoi lugijoih varoi. On oteleniel organizuidu literatuurain kändäminen predprijetieliin stahanovtsoil. Otelenies on organizuidu vystafku djo nojabrjankuus, kudai- du täl sah levitetit ainoz uuzil i uuzil kniigoil i loozungoil. 6 päivy tädä kuudu oli organizuidu lugijoin konferentsie.

Kuvassa: Alekserin palatin edustalla oleva lampi Detskoja selossa (ent.Tsarskoje selossa). Tähän lampeen yritti hukuttaa Pushkinin toveri Kuchelbecker (myöhemmin dekabristi), jonka tovereiden pilkka saattoi epätoivoon. Pushkin vastasi tähän tapaukseen piirustuksella.

Foto Domanskin (Sojuzfoto)

Lektsieloi Pushkinis

Kolhoznoloin kadroin kvalifitsioimien shkolas tarkkah sellitettih studentoil Pushkinin biografie i tvorstshestvu. Monis lektsielois lugietit studentoil utshiteljat. Oli organizuidu 2 kolektivnoidu lektsien kunnedeimiel domkuljtuuran lektsionois zualas. Kazvau Pushkinin kniigoil lugijoiden kolitshestvu. Shkoloinin bibliotiekan kai kniigat ollah ainos käzis. On shkolas kaksi vystavku. Stennoi gaziettu kudai haraktarizitshou suuren poctan elostu i ruadoo on jo vylipustittu.

Pushkinin kniigoi kzytyäh

Pushkinskoloin pävien iel on Petroskoin OGIS'an magazinan kavotji työnnetty ylen äijän literatuurua Pushkinis i hänen proizvedenieloi. Rajonnoiloh i selkoloih bibliotiekkoih on työtetty 16.148 ekzenpliaariä (palua) Pushkinin kniigoil. Niijen keskes on polnoi sobrie sotshine-nii 375 palua. Kuuzi tomiekkua 165 palua. Yhty parahimbis Pushkinin proizvedenielois "Jevgenii Onegin" 1010 palua. Äijän vie muoloi Pushkinin proizvedenieloi.

Kyzyndy Pushkinin proizvedenieloih oli ylen suuri. Vaikui magazinah oldih knigat tullut posthji kerras oldih net myödy.

Suomenkielzie kniigoi oli työtty enämbi kaikkie Kalevalan, Rebolan i Kiestingän rajonoih.

Kenel vie himoitannou suaha venjankielel Pushkinin kniigoil voijiah kirjaizen kavotji kzyzö adresil Petrozavodsk, Gostjinnoi dvora 40.

U L K O M A I L T A

Tshekkoslovakian ammattiliittojen
yhdistämistä vaaditaan

Prag, 7 helmik. (TASS) Eilen ja tänään työskenteli Pragissa Tshekkoslovakian punaisten ammattiliittojen yhtenäisyydelle omistettu edustajakokous. Edustajakokouksessa oli edustettuna 100 tuhatta punaisten ammattiliittojen jäsentä.

Edustajakokouksen avasi punaisten ammattiliittojen Keskuseuvoston puheenjohtaja Nosek. Ensimmäiset puheensa hän omisti SSTL:n työväenluokalle ja sovellettiin ammattiliittoille. SSTL:n maininta otettiin vastaan myrskyisillä kunnianosoituksilla, tervehdyshuudoksilla ja laulamalla "Internationale". Edelleen Nosek tervehditti kansainvälistä menestystä Ranskassa ja ilmasi Tshekkoslovakian työväen ihailun Espanjan kansanankarilista taistelua kohtaan fasismia vastaan.

"Tshekkoslovakian työväenluokka, — jatkoi Nosek koko edustajakokouksen myrskyisesti aplodeerausten, — tyydytyksellä merkitsee, että SSTL:n työväenluokka on energisesti selviytynyt trotskilaista vastavallankumouksellisesta joukkosta ja gestapoon agenteista, jotka liitossa Saksan fasismin ja Japanin imperialismin kanssa laativat suunnitelmia, jotka olivat suunnatut eivät ainoastaan SSTL:ä, vaan myöskin demokraattisten valtioiden, niiden joukossa Tshekkoslovakiankin turvallisuutta vastaan".

Edustajakokous hyväksyi yksimielisesti päätöslauselman, joka edellytti viipymättömiä toimenpiteitä kaikkien Tshekkoslovakian ammattiliittojen yhdistämiseksi.

Ulkoasiain kansankomissariaatissa

Helmikuun 6 päivänä Suomen lähettiläs luovutti Ulkoasiain kansankomissariaatin ensimmäisen läntisen osaston johtajalle, toverille Karpoville arvokkaita lahjoja, pyytään Suomen hallituksen nimessä luovuttamaan ne laivan "Menzhinski" kapteenille toverille D. J. Slipkolle ja hänen apulaiselleen toverille N. V. Antshutinille.

kiitollisuuden osoitukseksi siitä, että laiva "Menzhinski" pelasti lokakuun 25 päivänä 1936 Viron rannikolla hukkuneen suomalaisen laivan "Nanna" 16 henkeen käsittäneen miehistön ja komendantin.

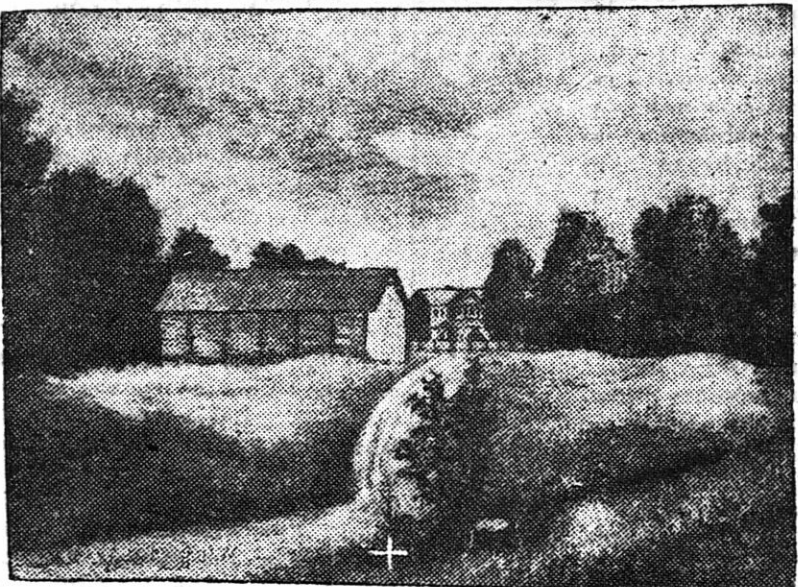
Pushkin-päivien vietto
ulkomailla

Rooma, 7 helmik. (TASS) Siitä huolimatta, että Italian väestön laajoissa piireissä ilmenee epäilemättä suurta kiinnostusta venäläiseen kulttuuriin ja että useat italialaiset oppineet ovat tutkineet tätä kulttuuria, eritoten venäläistä kirjallisuutta elämänsä päättävänä, ei Italiassa ole muodostettu komiteaa Pushkinin kuoleman 100-vuotismuiston viettämistä varten. Ilmeistä on, että tämä vastuu virallisten piirien toivomuksia. Siinä huolimatta ei suuren venäläisen runoilijan kuoleman vuosipäivä mene Italiassa huomaamatta. Yksityisiä aloitteita julkaistaan joukko Pushkinille omistettuja kirjoja sekä useita uusia Pushkinin tuotteiden käännöksiä. Itä-Euroopan instituutissa Roomassa ja Paduan yliopistossa, joissa on slaavilaisen filologian kateederit, toimenpan-

naan Pushkinille omistettuja kokouksia.

Prag, 7 helmik. (TASS) Suurin tänäpäiväisistä Tshekkoslovakian lehdistä omistavat kokonaisuudessaan kirjallisuustieteen edessäolevalla Pushkinin 100-vuotismuistolle. Näissä korostetaan Pushkinin tuotannon merkitystä maailman kirjallisuudelle, sen oheissa Tshekkoslovakiankin kirjallisuudelle.

Paris, 7 helmik. (TASS) Ranskalainen kirjallinen julkaisu "Revue de Littérature" on julkaisut Pushkinin kuoleman 100-vuotismuistopäivän johdosta erikoisnumeron. Numerossa julkaistaan useita Pushkinin tuotantoja ja persoonallisuutta kuvaavia artikkeleita ja tutkimuksia, eritoten sellaisia, jotka puhuvat Pushkinin suhteista ranskalaiseen kirjallisuuteen.

KUVASSA: paikka, jossa tammikuun 27 p. (helmikuun 8 p.) v. 1837 oli Pushkinin kaksintaistelu Dantesin kanssa. (Sojuzfoto) kuva v. 1880 Reingardtin tekemästä piirroksesta).

Tov. Pajunen vierailustaan Filatovin luona

Karjalamme on metsien maa. Me elämme suurien metsien keskellä ja meidän on tultava maailman parhaiksi metsätyöläisiksi. Sitä emme vielä ole. Meidän työntuottavuus on vielä alhainen.

Tarkoituksella osoittaa, että työntuottavuutta voimme vielä suuresti kohottaa, julistimme me toveri Filatovin kanssa sosialistisen kilpailun ja otimme itsesitoumuksen hakata sesongin aikana viisi tuhatta festmetriä.

Karjalan sovettien ylimääräisen edustajakokouksen aikana kävi kilpatoverini luonani Matroosin punktilla tutustumassa työhomni. Oppiakseni toveri Filatovin työmetodin, tein minä vuorostani hänen luokseen vasta vierailun, jolta matkalta vasta olen palannut.

Kilpatoverini hakkaa Kolodorskin punktin Polonskin hakkuualueella. Siihen päivään mennessä, jolloin saavuin hänen luokseen oli hän täyttänyt tehtävästään 3.050 festmetriä. Minun hakkuuni teki lähtöpäivään mennessä 3.150 festmetriä.

Toveri Filatov on kyllin arvokas kilpailija kenelle metsätyöläiselle tahansa. Hänellä on tulinen luonne ja työssä tämä tulisuus parhaiten ilmenee. Hän ei säästä työssä voimiaan, vaan tekee kaikkensa saadakseen jonain päivän noin 40 festmetriä päivää kohti. Tämä takaa sen, että hän varmasti suorittuu itsesitoumuksistaan. Pokasahan käytössä on hän mestari. Hänen tulisi oppia vielä itse sahan kunnostamisen, että voisi kontrolloida sahan te-

roittajain työtä ja tuntisi kulloinkin sahan ilmenevät viat.

Tov. Filatov on sisukas, rehti stahanovilainen, vaatimaton ihmisenä ja hyvin toverillinen. Hänen vaikutuksensa ympäristönsä on hyvin suuri. Siksiä Polonskin hakkuualue onkin rajonin parhain, sen työntuottavuus on suurempi henkeä kohti kuin muualla. Filatovin välittömän vaikutuksen ansiosta on kasvanut sellaisia stahanovilaisia kuin Krivonogov, Ivan Ivanovitsh Filatov, Semen Semenovitsh Sidorov, Vasili Ivanovitsh Filatov, Jevsejev ynnä monia muita.

Polonskissa otittavat metsätyöläiset minut vastaan suurella innostuksella. Kun menin toverini Filatovin kanssa metsään työhön, alkoivat toiset prikaadit kilpailla kanssamme. Lujasti he kävivät työhön ja minusta tuntui, että metsässä on päässyt valloilleen hirmumyrsky. Puut ryskivät ja humisivat kaatuessaan, sahat siuhkivat ja kirveet kapsaltelivat viuhasta puuhun. Illalla ilmoitettiin tulokset: minulla ja Filatovilla oli yhteensä 60 festmetriä, Krivonogovilla 51 ja V. I. Filatovilla 54 festmetriä. Työskentelin Filatovin kanssa kahden, toiset kahden apulaisen kera. Sinä päivänä kohosi keskinkertainen työntuottavuus 17 festmetriin kymmenestä, jossa se siihen asti oli ollut.

Toinen päivä oli vieläkin tuottoisampi. Meillä Filatovin kanssa oli tulos 92 festmetriä, eli 600 prosenttia päivän normista. Krivonogovilla 67 ja V. I. Filatovilla 62 festmetriä.

Kolmantena päivänä näytin miten käytän sahaa ja kirvestä, miten liikun metsässä. Innostuksella tehtiin kysymyksiä ja kykyjeni mukaan niihin vastailin. Ja pojat lupasivat, että saavutetut voitot tullaan lujittamaan.

Opin paljon sillä matkalla. Filatovin työmetodi on mielestäni hyvin edullinen. Tähän metodiin sisältyy seuraavaa: Itse ammattimies kaataa ja katkoo pokasahalla. Vähemmän ammattitaitoinen apulainen karsii ja auttaa suurempien puitten kaatamisessa. Kolmantena on oksien kokoja, joka myös polttaa ne. Häntä ei voida lukea välittömästi prikaadin jäseneksi. Sillä on se hyvä puoli, että ammattimiehen aika ei kulu sellaisiin töihin, joita saattaa kuka tahansa tehdä.

Se seikka, että ajo Puotosin alueella on hakuusta erotettu, vaikuttaa suunnitelmien toteuttamista. Pitäisi ottaa juontaus käytäntöön. Täten välttyisivät puut joutumasta lumen alle sekä hakkuualue pysyisi puhtaana ja järjestyksessä.

Paljon olisi Matroosin opittava Polonskin hakkuualueen elinoloista. Parakit ovat siellä puhtaat, valkaistut ja lämpöiset. Lampuja ja öljyä tarpeeksi. Yleensä jätti käynti minuun voimakkaan vaikutuksen, se luutti ystävyyttä ja toveruussuhteita. Puotosin mainioitten stahanovilaisten kanssa. Filatovin kanssa aionne kumpikin voittaa kilpailun. Itsesitoumuksemme täyttämme molemmat.

Valde Pajunen.

Pushkinin tuotteet kansan omaisuudeksi

Kuuluisan venäläisen runoilijan ja kirjailijan A. S. Pushkinin tuotantoa herättää suuria mielikintoja ja kannatusta Petroskoin rakennustyöläisten keskuudessa. Niinpä esim. synnytyksalouden rakennuksella on useamman kuukauden ajan jatkuvasti suoritettu luterilaisuuksia Pushkinin kirjallisuudesta. Synnytyksalouden rakennuksella työskentelevä kulttuurijoukkojen tekijä tover. Marttinov on hyvin aktiivisesti selostanut työläisille Pushkinin elämää ja työtä. Pedagogitunnit raiteilla ja tutkimuksia, eritoten sellaisia, jotka puhuvat Pushkinin suhteista ranskalaiseen kirjallisuuteen.

nin tuotannosta. Pushkinin kuoleman 100-vuotispäivän johdosta Karjalassa rakennustyöläisillä tullaan pitämään lyhyitä selostuksia Pushkinin kirjallisuudesta. On paljon rakennustyöläisiä, jotka ovat lukeet Pushkinin kirjoittamia kirjoja. Ja meidän on saatava yhä suuremmat ja suuremmat työtehtävien joukot tutustumaan kauno kirjallisuuteen, niin Pushkinin kuin muidenkin klassisten kirjailijoiden ja soveltavien kirjallisuuden tuotteen. Klubien ja kirjastojen on enemmän järjestettävä kirjallisia iltoja ym. tilaisuuksia ja tällä tavalla kulttuurityön rintamalla toteutettava puoleen päätöksiksi joukkojen yleisen kulttuuritason kohottamiseksi.

N. H.

Pushkinin muistojuhla Uritskin klubilla

Karjalassa klubin (Uritski) järjestäessä Pushkinin kuoleman 100-vuotispäivän johdosta juhlatilaisuuden helmikuun 10 päivänä. Klubin talteelliset piirit ovat valmistautuneet juhlatilaisuutta varten. Tämän lisäksi tilaisuudessa tulee vieraillemaan sotilasjoukko-osaston talteelliset ryhmät Pushkin-aiheisilla esityksillä. Tilaisuudessa pidetään selostus Pushkinin elämästä ja työstä. Konserttiohjelmassa esitetään konserttimusiikkia, laulukoron esityksiä ja Pushkinin kirjoittamia runoja ja kertomuksia. Tilaisuuden lopussa on kironomyksi. Ennakkoon, että kaikki rakennustyöläiset saavat joukolla tähän suuren kansanrunoilijan muistolle omistettuun tilaisuuteen.

N. H.

Pushkinin tuotteiden
konsertti radioidaan
tänään

Suuren venäläisen runoilijan Aleksandr Sergejevitsh Pushkinin kuoleman satavuotispäivän valmistautumisen merkeissä järjestää Karjalan Radiokomitea sarjan Pushkinin tuotteiden konserteja. Yksi tällaisista järjestetään tänään — helmikuun yhdeksäntenä päivänä. — Konsertissa tulevat Kansallisen Teatterin taiteilijat Irja Takala ja Hannes Salmi sekä Karjalan Radiokomitean taiteilijat Katri Lamm, Jukka Ahti ja Aarik Sandelin esittämään Pushkinin tuotteita suomenkielillä. Konsertti tullaan välittömään Suksitehtaan tuotannon parhaimpien perheillanviettoa. Taiteilijoiden ohella tulevat konsertin aikana esiintymään myöskin Suksitehtaan stahanovilaisten, toverit Sinti ja Teppoja sekä tehtaan tirkhötö toveri Tuomajärvi ja klubin johtaja toveri Lepistö.

Konsertti alkaa kello 21.00 ja päätty kello 22.00.

Todenkäänkin sää tänään

Lämpömittari heikki ja etelä-Karjalassa yöllä -10°-14° ja päivällä -8°-13°. Kauttaaltaan pilvistä. Lounaistuu. Paikotellen lumipyryä.

Vastaava toimittaja
K. VENTO.KIRJAN kustannuksella ilmestynyt
suomenkielinen:

A. S. PUSHKIN: Romaaneja ja kertomuksia, siv. 353, hinta Rpl. 8.—
Aikaisemmin ilmestynyt Pushkinin tuotteita on vielä saatavissa:
Kapteenin tytär, hinta 2.85.
Dubrovski, hinta 1.80.
Patarova, hinta 1.—
Myytävänä kaikkia Kirjan myymälöissä.

KIRJAN kauppaosasto.

KARZHILSOJUZIN PAJA suorittaa kaikenlaisia pajatöitä ja hevosten kengitystä.
Osoite: Sadoraja 22 (pihassa).

MISSÄ OVAT

KANADASTA SOVETTI-KARJALAAN SAAPUVIET METSÄTYÖLÄISE: SAMI PANTILIA, DAVID KORDILA ja MAUNO TANNER. Tärkeiden asia vuoksi pyydetään lähettämään osoitteeseen:
AKSSR, Petroskoi
Pushkinskaja 7, huone 304
M. Tenhunen.

KINOTEATTERI
"PUNA-TÄHTI"

Helmik. 9 ja 10 p. Taiteellinen filmi

"RUNOILIJJA JA TSAARI"
Alkaa: 6.30, 8.30 ja 10.30.

Suomen presidentti-
vaalit

Suomen perustuslain edellyttämän monimutkaisen uuden presidenttivaaliprosessin ensimmäinen etappi on päättynyt. Tammikuun 15 ja 16 päivinä koko maassa yleisen äänestystien tiellä ja samoilta perusteilla, joilla suoritetaan vaalit eduskuntaan, valittiin 800 valitsijamiestä. Heidän on helmikuun 15 päivänä kokoontuttava Helsinkiin, valitsemaan siinä päivänä presidentin.

Minkälaiset ovat ensimmäisen vaalierän tulokset? Äänimäärä ja vastaavasti myöskin valitsijamiesten määrä on kohonnut sosialidemokraateilla ja oikeistolaisilla — kokoomuslaisilla.

Tammikuun 15—16 päivinä suoritettujen vaalien tulokset heijastavat riittävän selvästi kansanjoukkojen lisääntyvää tyytymättömyyttä hallituksen politiikkaan. Juuri Suomen yhteiskunnallisten suhteiden järjestymisestä onkin esitettävä sen selvitystä, minkä vuoksi Suomen porvariston leirissä tulevan presidentin ehdokkuuden ympärillä käytävä taistelu on tällä hetkellä saanut niin jännittyneen luonteen.

Paria sanaa itse presidentin valitsemisesta. Helmikuun 15 päivänä 800 valitsijamiestä tulevat valitsemaan presidentin. Jos joku ehdokas ensimmäisessä äänestys-erässä tulee saamaan enemmän

kuin puolet äänistä, niin hänet katsotaan tulleen valituksi. Jos tässä äänestyksessä yksikään ehdokkaista ei tällaista enemmistöä saa, niin määrätään toinen äänestys aivan samoilla perusteilla, kuin ensimmäisenä. Jos toinen äänestys epäonnistuu, niin suoritetaan kolmas ja lopullinen äänestys, jossa äänestetään ainoastaan kahdesta ehdokkaudesta, jotka edellisessä äänestyksessä ovat saaneet suurimman äänimäärän. Jos äänestävät tasan, niin kysymys ratkaistaan arvalla. Tämä systemi, kuten jokainen voi helposti kuvitella, antaa laajan mahdollisuuden kaikentilaisille puolueiden välisille kombinaatioille ja sopimuksille tulevan presidentin ehdokkuutta koskevassa kysymyksessä.

Suomen presidenttivaaleissa esiintyy virallisesti neljä ehdokasta. Oikeistolaiset ja lapualaiset — fasistit — esittävät nykyistä presidentti Svinhufvudia, joka kuuluu kokoomuspuolueeseen. Edistysmielisten puolue edustaa Suomen ensimmäistä presidenttiä Ståhlbergia, jota kannattaa myöskin ruotsalaisen puolueen vasemmistolainen sivusta. Toiset kaksi ehdokasta ovat — sosialidemokraattisen puolueen johtaja Tanner ja Suomen ny-

kyinen pääministeri Kallio, maalaisliitosta.

Jo joulukuun alussa kokoomuspuolueen edustajajoukko virallisesti esitti presidenttiehdokkaaksi Svinhufvudin. Joulukuun 15 päivänä erikoisella humulla juhlittiin Svinhufvudin 75-vuotispäivää, jonka yhteydessä vuosipäivän järjestäjät eivät juuri lainkaan salanneet tarkoitustaan — lisätä mahdollisuuksia ehdokkaansa valitsemiseksi presidentiksi. On luonteellista, että koko Saksan fasismin sanomalehdistö esiintyy Svinhufvudin puolesta, korostaen hänen osuuttaan "tosiyhtävällisten" suhteiden aikaansaamisessa Suomen ja Saksan välillä. Svinhufvud, joka jo vuonna 1918 sai johdonmukaisen Saksan ystäväin maineen, on palkittu Marburgin yliopiston tohtorin kunnia-arvolla.

Itse Suomessa Svinhufvudia kannattavat armeija ja suojeluskunta, pankki- ja puutarvateollisuusmagnaatit. Suomen porvarillinen sanomalehti "Turun Sanomat" joku aika sitten totesi "Suomen teollisuuspiirien sekaantamisen vaalikampaniassa, jotka eivät sääli varoja Svinhufvudin ehdokkuuden puolesta taistellakseen".

Ståhlbergia, joka on Suomessa populaarinen toimihenkilö, pidetään demokraattien ja parlamentaarisen edustajana. Hän on edistysmielisen puolueen ehdokas, mutta hänen omassa puolueessaan on oikeistolainen sivusta.

Sitä johtavat sellaiset henkilöt kuin on entinen pääministeri, Saksan ystävä Kivimäki ja edistysmielisten pää-äänkannattaja "Helsingin Sanomien" toimittaja Erkkö, joka on Ståhlbergin ehdokkuuden peittelemätön vastustaja.

Sosialidemokraattisen puolueen johtajalla Tannerilla ei ole juuri minkäänlaisia mahdollisuuksia tulla valituksi presidentiksi, koska häntä porvarilliset puolueet eivät kannata. Sen sijaan sosialidemokraattisen puolueen kanta, puolueen, jolla 300 valitsijamiestä on 96, voi muodostua yhdeksi ratkaisevaksi tekijäksi presidentin valitsemisessa. On myöskin mahdollinen sellainen kombinaatio, jolloin sosialidemokraatit, pitävät ohjanaan "pienemmän pahan" politiikkaa, menevät kompromissin maalaisliittolaisten kanssa. Tässä tapauksessa sosialidemokraatit ja maalaisliittolaiset voivat äänten enemmistöllä valita presidentiksi Kallion, maalaisliittolaisten vanhan toimihenkilön, joka on tunnettu "koeteltuna demokraattina", mutta jolla tosin on verrattain konservatiivinen pyrkimys. Kallio ei ole lainkaan populaarinen ruotsalaisten keskuudessa, koska hän on "todellisen suomalaisuuden" edustaja, toinsanoen ruotsalaisten vähemmistökansallisuuden etujen rajoittamiseksi politiikan kannattaja, kansallisuuden, joka muodostaa 11 prosenttia Suomen väestöstä. Korvaukseksi Kallion

kannattamisesta sosialidemokraatit vaatisivat tietenkin edustajansa pääsemistä hallitukseen.

Yksi Suomen presidenttiehdokkien erikoisuuksista on siinä, että valitsijamiemille eivät lainkaan ole pakollisia ne ehdokkuudet, jotka ennakkolta on esitetty. Tämä vuoksi Suomen yhteiskunnallisia piireissä on alettu puhua muista ehdokkaista, niinkutsuista "varaehdokkaista". Tällaisten ehdokkaiden joukossa mainitaan Suomen pankin tirkhötöri Ryti.

Ryti kuuluu edistysmielisten puolueen oikeistolaisiin sivustaan, ollen näinmoodoin Kivimäen kanssa samaan leiriin kuuluvaa henkilöä. Mainitaan myöskin Suomen armeijan ylikomentaja kenraali Österman, joka todennäköisesti on myöskin mieluisin maan oikeistolaisille aineksille.

On vaikea ennakkolta ennustaa vaalien tuloksia. Presidentin valitsemisen Suomessa liittyy aina kaikenlaisia poliittisia juonia ja niistä johtuvia sattumia. Tarvittavalla hetkellä otetaan käyttöön vaikutuksen sellaisia vipusivustia, jotka eivät tee vaalitulosia odottamattomiksi ainoastaan maan väestölle, vaan vielä itse valitsijamiemillekin. Niinpä elämyksen 1931 vaaleissa Svinhufvud, joka toisessa äänestyksessä sai 99 ääntä, kun Ståhlbergin ehdokkuus sai 148 ääntä, vastoin odotuksia tuli valituksi presidentiksi. Tämä tapahtui yksistään maalaisliittolaisten selkärangatto-

muuden ja pelkuruuden johdosta. Viime hetkellä he pelästyivät sotilasapinaa, jolla lapualaiskokoosmuksien leiri heittä uhaksi, ja äänestivät Svinhufvudin puolesta.

Tällakin kerralla presidenttivaalien suorittamiseen voivat suuresti vaikuttaa maalaisliittolaiset, joiden keskuudessa on sellaisia aineksia, jotka horjuttavat Kallion ja Svinhufvudin ehdokkuuksien välillä. Myöskin edistysmielisten keskuudessa on suurta erimielisyyttä.

On kuitenkin huomioitava, että presidenttivaalien ympärillä kehitettyillä kulissientakaisilla juonilla on myös rajansa. Kohtaloiden määrääjät Suomessa — poliittisten puolueiden johtajat ja finanssipörsöt — eivät voi poistaa laskelmistaan maan yhteiskunnallista mielipidettä. Kun ensimmäismäyksestä näyttäisi, että Svinhufvud tälläkin hetkellä on Suomen porvariston vastuunalaista piireille kaikkein toivotuin ehdokas, niin ratkaisevalla hetkellä viimeksimainittu kuitenkin, huomioiden joukkojen mielialan, voivat asettua toisen ehdokkaan kannalle. Hallitseva luokka — halusipa se tai olipa haluamatta — on sittenkin visissä määrin pakoitettu huomiomaan Suomen kansan mielipiteen. Joukot eivät halua sotaa, pelkäävät hallituspolitiikkaa, joka uhkaa vetää Suomen Saksan fasismin suunnittelemin ulkopoliittisiin seikkailuihin.

J. Dili.